

Πρόταση Ψηφίσματος του Προεδρείου του Συλλόγου ΔΕΠ ΕΜΠ

Η κυβέρνηση αντί να δώσει άμεσες λύσεις στα προβλήματα επιβίωσης των Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων, προτίμησε να προχωρήσει στη μέση του καλοκαιριού, όπως συνηθίζεται για αποφυγή αντιδράσεων, στην ψήφιση του Ν. 4076/2012 με κατεπείγουσα διαδικασία για να τροποποιήσει κάποιες διατάξεις του Ν. 4009/2011. Οι αλλαγές έρχονται ένα χρόνο μετά την περσινή, και πάλι καλοκαιρινή, υπερψήφιση του νόμου και αφού η αγωνιστική στάση καθηγητών, φοιτητών και εργαζομένων μπλοκάρισε την εφαρμογή σημαντικών πλευρών του, παρά τους εκβιασμούς, τις απειλές, τη δυσφήμιση και την τρομοκράτηση.

Το ΥΠΟΠΑ επιχειρεί να εμφανίσει τις αλλαγές που φέρνει ο Ν. 4076/2012 ως «βελτιωτικές παρεμβάσεις» και ως παραχωρήσεις προς την πανεπιστημιακή κοινότητα. Η πραγματικότητα όμως είναι ότι το Υπουργείο εξάντλησε τη «δημιουργικότητά» του σε δύο ζητήματα:

- στη «θωράκιση» της εκλογής των Συμβουλίων Ιδρύματος (φτάνοντας μέχρι και στον απευθείας διορισμό τους!) και των άλλων οργάνων διοίκησης, πιστεύοντας ότι με αυτόν τον τρόπο θα κάμψει την αγωνιστική στάση του πανεπιστημιακού κινήματος που αντιστάθηκε στην κατεδάφιση του δημόσιου, δωρεάν, δημοκρατικού πανεπιστημίου και
- στην επιτάχυνση της επιχείρησης συρρίκνωσης της Ανώτατης Εκπαίδευσης, με συνοπτικές διαδικασίες στο όνομα των Μνημονίων. Πλέον, ο Υπουργός Παιδείας σε διάστημα 2 μηνών μπορεί να συγχωνεύει και να καταργεί Τμήματα, Σχολές ή και Ιδρύματα, ζητώντας απλά την άποψη και μόνο της ΑΔΙΠ και των Ιδρυμάτων!

Οι τοποθετήσεις από διάφορες πλευρές, εντός κι εκτός της πανεπιστημιακής κοινότητας, ότι οι διατάξεις του Ν. 4076/2012 κινούνται «προς θετική κατεύθυνση» ή, σύμφωνα με άλλες απόψεις, ανατρέπουν τη «μεταρρύθμιση» του Ν. 4009/2011, είναι εξωπραγματικές, κυρίως όμως σκόπιμες. Αξιοποιούνται για να αποπροσανατολιστεί η συζήτηση και η αντιπαράθεση από το ουσιαστικό ζήτημα, που δεν είναι άλλο από την εδώ και 15 χρόνια προσπάθεια των κυβερνήσεων να υλοποιηθούν οι κατευθύνσεις της Μπολόνια για την εκπαίδευση και έρευνα, με καταστροφικές συνέπειες για το δικαίωμα των παιδιών των λαϊκών στρωμάτων στη μόρφωση, αλλά και για το λαό συνολικά.

Όπως επισήμανε ο ίδιος ο Υπουργός Παιδείας, η ουσία του Ν. 4009/2011 δεν αλλάζει. Ο Ν. 4076/2012 διατηρεί αναλλοίωτο τον βαθιά αυταρχικό και αντιακαδημαϊκό χαρακτήρα του. Στα σημεία, μάλιστα, της εκλογής των οργάνων διοίκησης, το θεσμικό πλαίσιο γίνεται ακόμη πιο επιθετικό.

Οι διατάξεις του Ν. 4076/2012 διατηρούν πρακτικά άθικτη την παντοδυναμία του Συμβουλίου Ιδρύματος, χωρίς κανένα θεσμικό αντίβαρο και με κυρίαρχο ρόλο στα άλλα όργανα διοίκησης. Για παράδειγμα, το Συμβούλιο Διοίκησης όχι μόνο έχει το δικαίωμα της προεπιλογής των υποψήφιων Κοσμητόρων αλλά και της παύσης τους, μετά την εκλογή τους, ανά πάσα στιγμή. Ο κομβικός και παντοδύναμος ρόλος της ΑΔΙΠ στα ζητήματα πιστοποίησης των Προγραμμάτων Σπουδών με κριτήρια αγοράς εξακολουθεί να υφίσταται, οδηγώντας σε de facto διάσπαση των ενιαίων πτυχίων με απώτερο σκοπό την επιβολή διδάκτρων και τη δημιουργία φακέλων προσόντων «μιας χρήσης». Η δυνατότητα μονοετών, διετών ή τριετών προγραμμάτων σπουδών παραμένει σε ισχύ. Η επαναφορά των Τμημάτων δεν αποκαθιστά πλήρως τη λειτουργία τους. Η οργάνωση του Προγράμματος Σπουδών, για παράδειγμα, παραμένει - όπως και η κατάργησή του - στην αρμοδιότητα του Πρύτανη μετά από την έγκριση του Συμβουλίου Ιδρύματος. Ακόμη και η συγκρότηση των επιτροπών επιλογής και εξέλιξης των Καθηγητών, απαιτεί σύμφωνη γνώμη

της Κοσμητείας! Η φοιτητική μέριμνα συρρικνώνεται περαιτέρω και ανατίθεται στο Ν.Π.Ι.Δ. Η κατάργηση ουσιαστικά της φοιτητικής συμμετοχής δεν αποκαθίσταται, ούτε φυσικά και το πανεπιστημιακό άσυλο.

Δυστυχώς, φαίνεται ότι η Κυβέρνηση επιλέγει το δρόμο της σύγκρουσης και της αντιπαράθεσης όχι μόνο με το εκπαιδευτικό κίνημα αλλά και με τη συλλογική απαίτηση της ελληνικής κοινωνίας για υψηλού επιπέδου δημόσια, δωρεάν και δημοκρατική ανώτατη εκπαίδευση.

Την ίδια στιγμή, τα Πανεπιστήμια είναι αντιμέτωπα με συνθήκες χρηματοδοτικής ασφυξίας, μετά τις δραματικές περικοπές της κρατικής επιχορήγησης και τις απώλειες από το PSI, και υποστελέχωσης λόγω του κινδύνου της πλήρους περικοπής των πιστώσεων για συμβασιούχους διδάσκοντες με βάση το Π.Δ. 407/80 και του μη διορισμού των 800 και πλέον εκλεγμένων συναδέλφων. Η εκπαίδευση, η έρευνα, η φοιτητική μέριμνα, στο πλαίσιο της συνολικής πολιτικής λιτότητας και περικοπών, βαίνουν σε οριακό επίπεδο.

Είναι προφανές ότι η κατάσταση αυτή δεν είναι μόνο απόρροια της κρίσης που βιώνει η χώρα αλλά, κυρίως, αποτέλεσμα συνειδητής πολιτικής επιλογής.

Στο πλαίσιο αυτής της πολιτικής μετά τις περικοπές των επιδομάτων διδακτικής προετοιμασίας και πάγιας μηνιαίας αποζημίωσης για δημιουργία και ενημέρωση βιβλιοθήκης και συμμετοχής σε συνέδρια, η Κυβέρνηση ετοιμάζεται να εξαπολύσει νέα επίθεση κατά των απολαβών των πανεπιστημιακών δασκάλων μέσω των διαφαινόμενων μειώσεων των ειδικών μισθολογίων και της κατάργησης των δώρων στο σύνολο του δημοσίου τομέα. Οι περαιτέρω περικοπές στους ήδη αναξιοπρεπείς μισθούς μας, σε συνδυασμό με τη συνεχή φορολογική αφαίμαξη, θα οδηγήσουν πολλούς από τους συναδέλφους μας στην οικονομική εξαθλίωση μαζί με ένα μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας.

Καλούμε την πανεπιστημιακή κοινότητα να επιμείνει σθεναρά στο αίτημα της κατάργησης των Ν. 4009/2011 και 4076/2012. Καλούμε, παράλληλα, τα μέλη ΔΕΠ/ΕΠ, τους φοιτητές και τους εργαζόμενους να αντιταχθούν στη λαίλαπα της οικονομικής ασφυξίας που επιβάλλεται στα Ιδρύματα και στους ίδιους και να αγωνιστούν για τη διαμόρφωση ενός πλαισίου Ανώτατης Εκπαίδευσης που θα συμβάλει στην πρόοδο και την ευημερία της ελληνικής κοινωνίας. Καλούμε, τέλος, την ηγεσία της ΠΟΣΔΕΠ επιτέλους να αφήσει τη φιλοκυβερνητική και αντιπανεπιστημιακή της στάση, να σκύψει πάνω στα προβλήματα του πανεπιστημίου και να συστρατευτεί με το κίνημα των πρωτοβάθμιων οργάνων που υλοποιεί πιστά τις εντολές των συναδέλφων για προστασία της δημοκρατίας και της ζωής του Πανεπιστημίου.

Η ενότητα και η αποφασιστικότητα της πανεπιστημιακής κοινότητας, όπως εκφράστηκε την περασμένη χρονιά, κατάφερε να αποτρέψει την εφαρμογή ενός καταστροφικού νομού για την Παιδεία, παρά τις απειλές εκ μέρους της Κυβέρνησης και την ιδεολογική τρομοκρατία των συγκροτημάτων των ΜΜΕ. Στον ίδιο δρόμο θα βαδίσουμε και σήμερα. Θα αγωνιστούμε για τη διαμόρφωση Ανώτατης Εκπαίδευσης που θα συμβάλει στην πρόοδο και την ευημερία του λαού και όχι στα συμφέροντα της αγοράς.